

“అబ్బబ్బ! నీతో యిదే సిక్కు మావాం
... అన్నింటికీ అలాగే గీస్తావు నా నేం
పేసేవా. మన మంచికి, మన పేరే మంచికే
పేస్తాను కదా” ఎనుగ్గా అంది

“ఏటే ఆ మంచి? నాను అబ్బుకో
కూడదేటి?”

“మీ అమ్మ బాగా డబ్బు యెవకేసేదట!
వడ్డీలకి అప్పలిన దంట కూడా. ఆ మె ని
మనం తీసుకొచ్చి కోర్టులో లాదరించినా
మనుకో. లోకమా వెచ్చుకుంటుంది ... మీ
అమ్మ మరణించింది ఆ మె ని మెపించి,
మనసు మారి, ఆమె దగరున్న డబ్బు
కేజీక్కింపకున్నామనుకో! నక్కా ఓ
మకాణం వెట్టుకోవచ్చు వాంతో మనం
పెద్దలమె పోవచ్చు. మన అడుగునే
మారినోది” అంటూ తన మనసులోనే మాట
చెప్పింది కూనమ్మ.

పెళ్లాం ఆలోచన బాగా వచ్చింది
కూర్మారావుకి..

“అదా సంగతి? నీ బుర్ర మా గొప్ప
వదునెందే కూనమ్మా నరే! ఎలి
తీసుకోతాలే” అన్నాడు.

కూనమ్మ, తృప్తిగా మసి మసిగా
నవ్వుకుంది. ఆమె మెదడులో యేవేవో
ఆలోచనలు అప్పుడే స్వేచ్ఛరిచిపోతూ
చేస్తున్నయే
* * *

కూర్మారావు తల్లి, ఏరకమ్మ. ఏరకమ్మ
మొగుడు చనిపోయేవరకీ, కూర్మారావు వయస్సు
మూమారు పదిహేనేళ్లు. వాణ్ణి ఏరకమ్మ,
ఆ యింటా, యీ యింట అంటూ తోముకుని
పెద్దవాణ్ణి చేసింది ఆమె వన్నెస్తుండే ఓ
ఇంటి యజమాని ధర్మమా అంటూ,
కూర్మారావుకి వక్కనూరి స్వాక్కరీలో ఓ చిన్న
వుద్దోగం దొరికింది. ఉద్దోగం దొరగానే,
వాణ్ణి ఇంటివాణ్ణి చేసెయ్యాలనుకుంది,
ఏరకమ్మ ఆ మరునటి సంవత్సరమే
కొడుక్క పెళ్లి చేసింది.

కూనమ్మ సంసారానికి వచ్చిన తక్షణం
ఆ ఇంటి వాతావరణమే మారినోయింది.
ఏరకమ్మని దూరంగానే వుంచింది. ‘నా’
అనే భావం, ఆమెతో బాగా జీర్ణించుకు
పోయింది. ఫలితంగా, స్వాక్కరీ వున్న
వూళ్లోనే కాపురం పెట్టింది. ఏరకమ్మ
గురించి ఆమె ఆలోచించనే లేదు. ఆమె
వున్నవోటనే వుండాలని తీర్మానించింది.

వేసేదేగా వున్న ‘టీ’ని వూడుకుంటూ
త్రాగుతున్నాడు కూర్మారావు.
“మీ అమ్మని యిక్కడికి తీసుకొచ్చి
మావాం...” మెలగా అంది కూనమ్మ.
భార్య బల అనడం, ఒక్కసారి శ్చర్యం
కలిగించింది కూర్మారావుకి. ఆమెకేసి అదోలా
చూశాడు. ‘తాను కలగనడం లేదుకదా...?
అనుకున్నాడు క్షణంపాటు. కలకాదని, త్రాగు
తున్న వేడి ‘టీ’ గుర్తు చేసింది.
కూర్మారావు అంతగా ఆశ్చర్యపోడానికి
కారణం లేకపోలేదు. ఇప్పుటికి అయిదేళ్ల
య్యింది- తానీ వూలొచ్చి... తనకి వెళ్లయ్య;
ఒక్కరోజు కూడా అత్త విషయం కూనమ్మ
వ్రస్తానించలేదు సరిగదా, యెప్పుడైనా ఆమె
వ్రస్తానన వస్తే ఛరున ఒంటకాలు మీద
లేవేది. అటువంటి కూనమ్మ, అత్తని
తీసుకురమ్మని చెప్తూ వుండటం, ఆశ్చర్యం
కలిగించక మరేమవుతుంది?

“ఏటే కూనా, యిచ్చాల అర్థంకరంగా
నీతో మారుపోసిందేటి? అం...” అన్నాడు
మాటగా ఆమె మొహంలోకి చూసి.

“నీకు యేలాకాలంగా వుంటాది గాని,
నాను సెప్పినట్టు సెయ్యమావా! నాసం
సెప్పినా, యేంపేసినా, దానికేదో అర్థ
ముంటాది...” కావంత వినుగ్గా అంది
కూనమ్మ.

కూర్మారావు, టీ త్రాగడం ముగించి,
గ్లాసుని పెళ్లాం చేతికందించాడు

“అనలినయం యేటో నాతో సెప్పకూడ
దేటి? ఇన్నిరోజులూ మా అమ్మ మీద లేని
పేమ, యిప్పుడొచ్చినాదేటి?” అన్నాడు.

కూనమ్మ, మొహం చిటింనుకుంది.
మొగుడెప్పుడూ యిలా నిలదీసి అడిగిన
రోజు యింతవరకూ లేదు. ఈ రోజేవిటి
చెప్పా యిలా అడుగుతున్నాడు? ... అని
మనసులో అనుకుంది.

అనుకోని యీ పరిణామానికి, విరకమ్మ విచారించలేదు. కొడుకూ, కోడలు సుఖంగా జీవితాన్ని నడవడమే ఆమె కాంక్షించింది.

విరకమ్మ, యెప్పటిలానే అంబు లోము కుని, జీవితాన్ని గడుపుకొస్తుంది. తనసొత్తు పోషించుకోవడం, ఆమె కెప్పుడూ నమస్య కాలేదు. అయితే యెటొప్పీ కొడుకూ, కోడలూ తన కళ్ళ ముందు లేరనే బాధ మూతం ఆమెని అన్యదప్పుడూ కలవర పరుస్తూ వుండేది

* * *

కొడుకు వచ్చి, తనతోపాటు నచ్చేయనుని ఆస్సోనించడం, విరకమ్మకి నిజంగా ఆశ్చర్యమే కలిగింది. "ఇన్నాళ్ళూ లేనిది, హఠాత్తుగా కొడుకూ, కోడలులో యీ ఆస్సోయత యెలా వుట్టివడింది" అన్నదే అర్థం కాని విషయ మయ్యింది.

"మీర కులాసాగా వుంటే, అంతేసాల రా అయ్యో! నా నక్కడికి రావాలేటి చెప్పి! ఇక్కడ నాకు బాగానే వుందిగా!" అంది, విరకమ్మ.

"అదంతా నాకు తెలవదు. మీ కోడలు నమ్మ తీసుకొనేయమంది అంతే!" మారా చేసినట్లుగా అన్నాడు, కూర్మారావు.

"దానికి నామీద అంత పేను పుట్టేసిం దేం లా?" అంది విరకమ్మ, ఆదోలా కొడుక్కేసి మాస్తూ.

కూర్మారావు లోలోన గతుక్కుమన్నా; వెంటనే సరు కున్నాడు.

"అదేం మాటే అమ్మా? మవ్వంటే దానికి వల్లమాలిన అభిమావచనే... ఎటొప్పీ నాను నెంసాదిత్తంది, అందరికీ సొల్లని, యిన్నాళ్ళూ పిల్లేదు మరింక మన్నేమీ అడ్డు సెప్పకండా బైలుదేరుమీ..." అన్నాడు కూర్మారావు, యింక వాదోపవాదాలు అనవనర మన్నట్లు.

కొడుకు అంత దీప్తిగా చెప్తుంటే, తాను వెళ్ళకపోవడం, బాగుండదనిపించింది, విరకమ్మకి తాను కొడుకు దగ్గరి కెళ్ళి పోతున్నట్లు అందరికీ చెప్పింది, యెంతో వుత్సాహంతో; వాళ్ళూ ఆనందించారు. కొడుకు దగ్గరికి తల్లి వెళ్ళిపోతూంటే, ఆనందించటా మరి: అది తెగని ఐదం!

కొడుకుతోపాటు బయలుదేరింది విరకమ్మ.

* * *

కూనమ్మ ఆత్మని మాడంగానే వుట్టి

వివరాలకు : వాసవి సేల్స్ కార్పొరేషన్, గుంతకల్-515801, ఫోన్ : 294

దీర్ఘవ్యాధులకు ఉష్ణమవైద్యం

దురభ్యాసములకు లాశినై, దాంపత్యసౌఖ్యంపొందలేనివారికి హెర్మియా, చర్మవ్యాధులకు పోస్టుడావోరా వరి జిజం(బుడ్డ) ఇన్స్టిటియూట్ డబ్ల్యుసం(దమ్ము) జీర్ణాశయ(గ్యాస్ట్రిక్)మూత్ర, స్త్రీల వ్యాధులకు ఆపరేషన్ లేకుండా చికిత్స చేయబడును. -రండి

డా. దేవర

3/1 బాడిపేట, గుంటూరు. (A.P.)

అంతర్దం

వడుతూన్న ఆస్పాయతతో, ముందుకొచ్చి ఆవ్యాపించింది. తన కోడలు బాగా మారి పోయిందమకున్న ఎరకమ్మ తృప్తిగా నవ్వు కుంది.

“బాగున్నావే కూనా!” కుశల నవ్వు చేసింది ఎరకమ్మ.

“ఏదో యిట్లా వున్నాం అత్తమ్మా! నువ్వు మా దగ్గి నేకపోతే యేటోలా వుంటుంది. అందుకే మీ అబ్బాయికి సెప్పేవాను, నిన్ను వెంటనే తీసుకోవ్వమని..” అంటూ పీట తెచ్చినేసింది కూనోమమ్మలు.

ఎరకమ్మ కూనంది కూర్మారావు తల్లి, వెల్లెవి లోపం వెళ్ళేశాడు

“ఇడిగోనే నీ మననడూ...” అంటూ వావమీదున్న కొడుకుని తెచ్చి, తలికి అందిం చాడు కూర్మారావు.

ఎరకమ్మ వాత్సల్యపూరితంగా మననణి యెత్తుకునే, ముద్దుల వర్షం కుగిపించింది “ఒరే కూర్మారం, నువ్వు తెచ్చి చూపించక పోయినా, యీటి నూడ్డానికి నానే వచ్చేసి వానా!” అంది నిమ్మారంగా

కూర్మారావు మరే మాటాడలేదు. విజయం యేం చెప్పగలడు?

“అంతమ్మా అన్నం తిందువుగని...” అంది కూనమ్మ

“తొందరేటి లేమే.. అందరం ఒక్క మల్లె తిందాం...” అనేసి, మననణ్ణి అడిస్తూ కూనంది ఎరకమ్మ.

కూర్మారావు వీధిలోకి వెళ్ళాడు * * *

వారం రోజులు గడిచాయి ఓరోజు రాత్రి భోజనాలయ్యాక ఎరకమ్మ, కూర్మారావు, కూనమ్మ బెట మంచం వేసుకూచున్నారు

వాతావరణం నిశ్శబ్దంగా వుంది “సెప్ప మా వాం..” అంది కూనమ్మ

“నువ్వే సెప్ప...” కూర్మారావు ఆనాడు. ఆ చెప్పడల్కున్నదేమిటో ఎరకమ్మకి అర్థం కాలేదు.

“ఏటా అది...?” కొడుక్కేసిమాస్తూ అడిగింది, ఎరకమ్మ.

మొగుడు సరిగ్గా చెప్పలేడని, తనే అందు కొంది కూనమ్మ.

“ఏంలేదత్తమ్మా! మరేటంటే, మీ

54 అందనవిజయనగరము 11-6-82

స్థాపితం : 1965

ఫోన్ : 61706

శేఖర్ కాలేజి & స్కూల్,

మెయిన్ రోడ్డు, విజయవాడ-1.

L.K.G., U.K.G. & ప్రైవేటు క్లాసులు (ఇంగ్లీషు & తెలుగు మీడియం)

ఇంటర్, 10వ తరగతి, మెట్రిక్, 7వ తరగతి

“క్రమశిక్షణకు ఉత్తమ ఫలితాలకు పేరుగాంచిన విద్యా సంస్థ”

డైరెక్టరు,

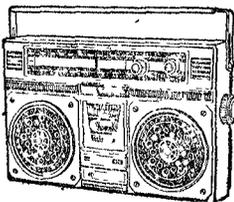
A. S. MANI, B.Sc., B.Ed, C.C.C.P. (O.U.)

రూ. 100/- ఆదా చేయండి

30 రోజులు ఉచితంగా ట్రయల్

భారతదేశంలో మొదటిసారిగా

అత్యంతసుందరమైన అధునిక టూ-ఇన్-వన్ టైప్ 2 బ్యాండుల ట్రాన్సిస్టరు, ప్రత్యేక రేడ్ అండ్ ఏ/సి. సాకెట్ రూ. 250/- విలువగలది కేవలం రూ. 150లకే అన్ని పన్నులతో సహా పొందవచ్చును. లైసెన్సు అవసరంలేదు. ప్రతిగ్రామానికి మరియు పట్టణానికి వి.పి.సి. ద్వారా పంపబడును. రెండేండ్ల గ్యారంటీ. నేడే మీ ఆర్డరు ఇంక్లూజులో పంపండి.

MAHARAJA ELECTRONICS (A P)

D-49, Arun Nagar SJ Enclave, New Delhi-19

మోక్షోపాసకు సుబ్లిచేయగలగిన స్వచ్ఛమైన
“సీతా”
శుండ్
కాజ్జరినూనె
వాడండి

ఇంకా పొడుగు ఎడగండి
2"-8"

మాతన శ్యామల వర్ణతులలో
ర్యామ్యామములలో ఏ కుక్క వ
సాడుగు కండి. ఆర్యోపంతలు
నంది. స్త్రీ, పురుషులకు నిల్ల
రకు అనువైనది. దీని వంటి
కోర్పు, లేక పుస్తకం మరొకటి
నింజమాత్రం లేదు. వివరములు
సాందిగోని, తెలుగులోని ఉచితం.

NEW C. T. HOSPITAL
806, Mukerjee Nagar, DELHI - 9.

అతకు వందిరే
అందం....
మహిళకు

22 ఆర్.వి.గారు
కవలింగి
చేయబడినది

అభిరణములే
అందం

PHONES:
235, RLS: 783.

గౌరవ కవలింగి వస్తువులు
శ్రీ గౌరవ కవలింగి వస్తువులు Regd.
P. B. No. 35, శ్రీమహాలక్ష్మి మహాలక్ష్మి పట్టణం, A.P.

నూతన యువకుల పొందండి.
గుంజానవంతులు కండి! బర్ష
వ్యాధులనుండి బిముక్తులగు
హస్తప్రయోగము వలన కలుగు
సాముల బలహీనత, శీఘ్ర
అశ్రమము, అంగము అనారోగ్యము
అవసరకాలములనుండి రక్షించు
లేకపోవుటకు ముందు బర్షవ్యాధులకు రక్షణ
చికిత్స, బిస్కూట్లు, డ్రాగిటివ్లు, కలదుప్రతి
ఆదివారము భోజనవరంపల్లెటూరు
భంధులు, అనుండి ఊ. 6-30 వరకు
క్యాంపు కలదు.

డా.డి.మూర్తండేయులు
ఆయుర్వేద భిక్షు,
సిక్స్ అండ్ సిక్స్ సైన్స్ బిల్డింగ్,
పొయ్యిరాజు, గుడివాడ, 52130,
ఫోన్ నెం: 5224540

అంతర్వార్త

అబ్బాయి యేదేనా దుకాణం పెడతావంటు
న్నాడు. తెచ్చుకున్న టీతప్పుగాళు సాల్పంనేడు,
రోజులు మండిపోతున్నాయిగా! ఓసిన 'టీ'
దుకాణం పెట్టుకోవాలన్నా డబ్బుండాలి
మనో అయిదొందలు సాయం చేసినావంటే,
కొన్నాళ్ళు పోయాక, యిచ్చేత్తాం" అనలు
విషయం వెల్లగిక్కింది కూనమ్మ.

"బావమ్మా! నీ డబ్బు పుల్లో పెట్టి
యిచ్చేత్తామే" భార్య మాటలకి తాళం
చేశాడు కూర్మారావు.

వీరకమ్మ, విసుపోయింది. ఆ చీకట్లో
ఆమె ముఖ కవళికలు యెవ్వరూ గమనించ
లేదుగాని, ఆ ముఖంలో రంగులు మారినయే.
తన దగ్గర డబ్బుక్కడిది? అనలు తన
దగ్గర డబ్బుందని యెవరు చెప్పారు? ...
అనుకుంది మనసులో శ్యామలమెకి
అర్థమయ్యింది, తనని తీసుకురావడానికి గల
కారణం యేమిటో ... తనంటే యంత
అభిమానాన్ని యెందుకు ఒకబోసున్నారో
... నిజంగా ఆమెకెంతో బాధ కలిగింది.

"నా దగ్గర డబ్బుందని యెవరు
చెప్పినారు కూనా? అదీ అయిందెలా?
అయిదు రూపాయి లేవు.. అయినా, నాకెట్లా
వస్తుంది డబ్బు సెప్ప? పదిళ్లలో పని
చేసుకుంటున్నా గాబట్టి, వెస్తుండకండా
గడిపేతన్నాను. కావాలంటే, నా పెటే,
నూసుకో" అంది వీరకమ్మ, కనుబొమ్మలు
ముడుస్తూ.

కూనమ్మ మొహం యరబడ్డం,
వీరకమ్మగాని, కూర్మారావుగాని ఆ చీకట్లో
మాళ్లేదు. "అందరూ చెప్తంటే, బానేమో
వస్తున్నా ... అయినా, నువ్వెందుకీతా వులే
మాకు..." అమకుని చిరబుర లాడుతూ
లోపలికి వెళ్ళిపోయింది కూనమ్మ.

కొంపేదో ముణిగిపోయినట్టుగా, కంగ
రుగా పెళ్ళాం వెంట నడిచాడు కూర్మారావు.

ఆ రాత్రి, వీరకమ్మ ఆరు బైటే
వడుకుంది. మనుషుల తత్వాలకి, డబ్బుకీ
యెంత అనివభావ సంబంధ ముందో
అప్పుడర్థం చేసుకుందామే.

* * *
తెల్లవారింది.
వీరకమ్మని పురుగును మాపినట్టు
మాడ్డం ప్రారంభించింది కూనమ్మ.

త్రిజాతి

'అమీరువో
గరిబువో
నాక్కావల్సింది లాభం'
అనేవాడు దొపిడి దారుడు.

'మీ తుడవో
తెచ్చువో
విన్నాడుకోవటం నా ధర్మం'
అనేవాడు త్యాగధనుడు.

'లాభమూ వదు
త్యాగమూ వదు
నేమ బాగుంటే నా కదే చాలు'
అనేవాడు సార్వధుడు

- దొడ్లకి వెంకటా 15

కూర్మారావు లింగతి చెప్పనవసరమే లేదు.
పెళ్ళాం చేతిలో కీలుబొమ్మ ఏం చెయ్య
గలడు? ఇంక, ఇక్కడ ఒక్కొక్కణం వుండ
బుద్ధి పుట లేదు వీరకమ్మకి

"ఓరయ్యా! నానెళ్ళిపోతానా" అంది
కొడుకుతో.

"మనవ్వనం వచ్చేండేంటికి ఎమ్మంది ...
విల్లిసో" అన్నాడు కూర్మారావు. కూనమ్మ
వుండమనేం చెప్పలేదు.

వీరకమ్మ, బరువుగా ఓ నిట్టు దుప్ప
విడిచింది తాను డబ్బు తీసుకురాకపోవడం
మంచిదే అయ్యింది లేకుంటే, రెంటికి వెళ్ళ
రేవడిలా తిరిగిపెళ్ళాల్సి వచ్చును .. తాను
గుడిసె చేసుకున్న యింటాచిడ చెప్పిందే
నిజమయ్యింది.. అనుకుంది మనసులోనే.

"వస్తానా! కూనా ... వస్తానే..."
అని యిద్దరికీ చెప్పింది.

"విల్లిరా .." అని కూర్మారావు అన్నాడు
గాని, కూనమ్మ మౌనంగా వుండిపోయింది.

"వంటోడికి మంచి జబ్బా యేదన్నా
తీసుకోరా" అంటూ బోడ్డొంచి నంచి తీసి,
అందలోంచి అయిదు రూపాయిలు తీసి
కొడుక్కోగింది.

ఆ మధ్యాహ్నం బస్సుకే వెళ్ళిపోయింది
వీరకమ్మ. కొడుకు, కోడలు తన వట్ట
చూసిన వ్రవర్తనకి ఆమె బొద్దయం
గాయపడింది. అయినా, యేం చెయ్యగలదు?
వలుగురికీ చెప్పకోలేదు. మనసులోనే
కుభవనడిండా తల్లి!